

9 Ιουνίου 2014

Εορτασμοί της Αγίας Τριάδος στο Μέρμπακα και στην Πρόνοια Ναυπλίου. (Φωτο)

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Στις 9 Ιουνίου 2014 είναι η εορτή του Αγίου Πνεύματος όπου πανηγυρίζει μεγαλοπρεπώς Ιερός Ναός Αγίας Τριάδος(Μέρμπακα) Αργολίδος. Την παραμονή Κυριακή 8 Ιουνίου 2014 εψάλει Μέγας Αρχιερατικός Εσπερινός μετ'αρτοκλασίας και Θείου κηρύγματος , χοροστατούντος του Επισκόπου Επιδαύρου Καλλινίκου ,βοηθού επισκόπου του Μητροπολίτη Αργολίδος Νεκταρίου.

Μετά το πέρας του Εσπερινού ακολούθησε η λιτάνευση της Αγίας Εικόνας ,παινιζούσης της Φιλαρμονικής της νέας Κίου. Κατά τον εσπερινό έψαλε η Βυζαντινή Χορωδία του Ιερού Ναού υπό τη διεύθυνση του πρωτοψάλτου Παναγιώτη Κωστόπουλου.

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ - ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ - ΡΑΣΣΙΑΣ

Στις 9 Ιουνίου 2014, είναι η εορτή του Αγίου Πνεύματος, όπου πανηγυρίζει όλως ιδιαίτερος ο Ιερός Ναός Αγίας Τριάδος στην Πρόνοια Ναυπλίου. Την παραμονή 8 Ιουνίου 2014, εψάλει ο Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός μετ'αρτοκλασίας και Θείου Κηρύγματος χοροστατούντος του Ιεροκήρυκα της Μητροπόλεως Αργολίδος αρχιμανδρίτη Χρυσσοτόμου Παπουλέση. Στην συνέχεια μετά τον Εσπερινό ακολούθησε η λιτάνευση της Ιεράς Εικόνας της Αγίας Τριάδος παιανίζουσής της

φιλαρμονικής του Δήμου Ναυπλιέων

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΕΩΡΓΙΟ ΧΩΡΑ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ - ΡΑΣΣΙΑΣ

Συγκεκριμένα, ἐνῶ ἐκρεμοῦσε ἡ ἐφαρμογή τῶν διατάξεων τοῦ ΚΣΤ΄ Ψηφίσματος καὶ παρέμενε ἡ ὀφειλὴ ἀποπληρωμῆς τῶν οἰκοπέδων, οἱ Προνοιῶτες διετύπωσαν τρία αἰτήματα: Πρῶτον, τὴν ἄδεια νὰ ἀνεγείρουν στὴν Πρόνοια Ναὸ καὶ Σχολεῖο. Δεύτερον, τὰ χρεωστούμενα ἀπὸ τὸν καθένα χρήματα γιὰ τὴν ἐξόφληση τῆς τιμῆς τοῦ οἰκοπέδου τοῦ «ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἔκτισαν» νὰ συγκεντρωθοῦν ἀπὸ τὴν ἐννεαμελῆ Ἐπιτροπὴ, πού εἶχαν ἤδη ἐκλέξει οἱ ἐνδιαφερόμενοι Προνοιῶτες. Τὰ χρήματα αὐτὰ νὰ διατεθοῦν γιὰ τὴν οἰκοδομὴ Ἐκκλησίας καὶ Σχολείου στὴν Πρόνοια. Νὰ δοθοῦν ἀπὸ τὴν Γραμματεία τῆς Οἰκονομίας στὴν Ἐπιτροπὴ τὰ ἔγγραφα ἰδιοκτησίας καὶ «τὸ δικαίωμα νὰ τὰ διανέμη εἰς ἕνα ἕκαστον, ὅταν γίνεται ἡ πληρωμὴ»³⁹. Τρίτον αἶτημα τῶν Προνοιωτῶν, τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1833, ἦταν «νὰ προσφέρῃ ἡ Κυβέρνησις» (γιὰ τὸν ἀνωτέρω σκοπὸ) «χίλια δίστηλα, ὅσα καὶ ὁ μακαρίτης ὁ Κυβερνήτης». Ἀπὸ ἀλληλογραφία τοῦ Καποδίστρια μὲ τὸν Ἐπαρχο Ναυπλίου, πρὸ διετίας (Δεκέμβριος 1830), γνωρίζουμε τὴν ὑπόσχεσή του αὐτή⁴⁰. Τώρα οἱ Προνοιῶτες, μετὰ τὴν δολοφονία τοῦ Καποδίστρια (27 Σεπτεμβρίου 1831), ζητοῦν ἀπὸ τὸν ἀδελφὸ του Αὐγουστῖνο Καποδίστρια καὶ τὰ ἄλλα δύο μέλη τῆς Κυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς τὴν ἐκπλήρωσι τῆς ὑποσχέσεως τοῦ μακαρίτη.

Τελικὰ τὸ τελευταῖο αὐτὸ αἶτημα δὲν ἔγινε δεκτό, καὶ «διὰ τὴν ἀπορίαν τοῦ Δημοσίου Ταμεῖου» καὶ γιὰ τὴν ὑπολογίστηκε «ὅτι τὰ συναχθησόμενα χρήματα θέλουν ἐπαρκέσει εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ Ναοῦ καὶ τοῦ Σχολείου».

Τὸ δεύτερο αἶτημα ἐνεκρίθη μὲ μικρὰς τροποποιήσεις: Τὸ Ἐπιτροπὴ Παιδείας καὶ τὸ Ἐπιτροπὴ Οἰκονομικῶν νὰ διορίσουν Ταμῖα, στὸν ὁποῖο θὰ παραδίδονται τὰ χρήματα ἀπὸ τὴν δόσει τοῦ ὀφειλόμενου ἀπὸ τὸν καθένα οἰκοπέδου τοῦ. Ἀπὸ τὸ Ἐπιτροπὴ Οἰκονομίας θὰ δοθῇ στὴν Ἐπιτροπὴ τῶν πολιτῶν ὁ κατάλογος μὲ τὴν διατιμήσεις τῶν οἰκοπέδων. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ παραπέμπει πρὸς τὸν ταμῖα μὲ τὴν ἔνδειξη «λάβετε ἀπὸ τὸν δεῖνα φοίνικας τὴν τιμὴν τοῦ ὑπεράνου ἐδάφους» (δηλαδὴ οἰκοπέδου τοῦ). «Ὁ δὲ ταμῖας λαμβάνων τὰ χρήματα νὰ σημειῇ τὴν περιλαβὴν καὶ τὸ γραμματίον τοῦτο νὰ διευθύνεται πρὸς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, ἥτις θέλει τὸ διευθύνει πρὸς τὴν τῆς Οἰκονομίας καὶ τότε νὰ ἐκδίδεται τὸ τῆς ἰδιοκτησίας ἔγγραφο»⁴¹.

Μὲ τὴν ἀλληλοεπικαλυπτόμενες πολὺπλοκες αὐτὰς ἐνέργειες, χαρακτηριστικὰς ἄλλωστε γιὰ τὴν συγκεντρωτικὴν τῆς πρώτης ἐκείνης κρατικῆς μηχανῆς, ζητήθηκε νὰ ἐξασφαλισθῇ καὶ ἡ συμμετοχὴ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν πολιτῶν τῆς Προνοίας, ἀλλὰ καὶ ἡ νομιμότητα τῆς συναλλαγῆς γιὰ «νὰ προληφθῇ πᾶσα κατάχρησις». Εὐρέθη δὲ τότε ὅτι συνολικὰ τὸ χρέος τῶν Προνοιωτῶν πρὸς τὸ Δημοσίον Ταμεῖον ἔφθανε «τοὺς φοίνικας 33 χιλιάδες ἑξακουσίους ἑβδομήντα πέντε καὶ λεπτὰ δεκαεπτὰ, ὅλη ἡ ποσότης τῶν χρεωστούμενων (33.675,17)». Ἀπὸ τὸ ποσὸ αὐτὸ ἕνα μέρος δὲν προβλέπονταν ὅτι θὰ συναχθῇ, γιὰ τὴν ἀνωτέρω ρύθμισιν

έξαιρουῖσε, σύμφωνα μὲ τὴν νομοθεσία ποὺ προαναφέραμε, τοὺς ἀπόρους. Ἐζητήθη μάλιστα ἀπὸ τὴν συσταθεῖσα Ἐπιτροπὴ διακανονισμοῦ «νὰ παρουσιάσῃ κατάλογον τῶν ἀπόρων καὶ ἐνδεῶν, ὅσοι δὲν δύνανται νὰ πληρώσωσι». Ἀπὸ τὸν πολυσέλιδο κατάλογο τῶν ὀφειλετῶν γνωρίζουμε ἀκριβῶς καὶ κατὰ κατηγορία τὰ ὀνόματα⁴² τῶν πρώτων ἐκείνων οἰκιστῶν τῆς Προνοίας, προσφύγων καὶ μὴ. Δὲν εὐρήκαμε περισσότερα στοιχεῖα γιὰ τὴν παρακολούθησιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀποφασισθέντων. Γεγονὸς πάντως εἶναι ὅτι περιγραφεῖσα ρύθμιση, ποὺ προτάθηκε μὲ κοινὸ ἔγγραφο τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας, Ρίζου Ἰακωβάκη καὶ Οἰκονομικῶν, Ἀλέξανδρου Μαυροκορδάτου, ἐγκρίθηκε μὲ τὶς ἰδιόχειρες ὑπογραφὰς μελῶν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ποὺ συνιστοῦσε τὴν ἀνώτατην ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν κατὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη τοῦ ἐσωτερικοῦ διχασμοῦ, καὶ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως, ποὺ πέρασε ἡ χώρα, κατὰ τὰ μετακαποδιστριακὰ ἐκεῖνα χρόνια (1831-1833)⁴³.

Εἶναι ἐπίσης ἀπὸ πολλὰς πλευρὰς γνωστὸ ὅτι ἡ οἰκοδομήσιμη περιοχὴ τῆς Προνοίας βρέθηκε ἀπὸ «τὴν καταμέτρησιν καὶ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἐδάφους, τῶν ἐργαστηρίων καὶ τῶν ὀσπιτίων, ὅσα εἰς τὸ προαστεῖον Πρόνοια ἐκτίσθησαν» ὅτι ἀνέρχεται «εἰς πῆχεις τετραγωνικοῦς 60.000 περίπου καὶ ἡ ἐκτίμησις εἰς φ(οίνικας) 37.500 περίπου, ὁ δὲ ὄρος τῆς ἐκτιμήσεως ἀνέρχεται ἀπὸ λεπτὰ δέκα τὸν πῆχυν καὶ προχωρεῖ ἕως τοῦ φ(οίνικας) 1.80 καὶ τὰ οἰκοδομήματα ἀριθμοῦνται 565». Ὁ Καποδίστριας μὲ τὸ ἔγγραφο τοῦ τῆς 23 Σεπτεμβρίου 1831, ἕνα ἀπὸ τὰ τελευταῖα πρὸ τῆς δολοφονίας τοῦ ἔγγραφα, ἔκανε δεκτὸ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκτιμήσεως αὐτῆς καὶ ἐζήτησε τὴν ἐπίσπευση τῆς ἐφαρμογῆς τῆς. Δηλαδὴ τὴν συλλογὴ τῶν χρημάτων διὰ τῆς καταβολῆς τῶν καθυστερημένων δόσεων, ὥστε νὰ πραγματοποιηθῇ τὸ εἰδικὸ περὶ Προνοίας ψήφισμα τοῦ, «καθ' ὅλην τὴν ἕκτασιν»⁴⁴.

Δὲν εἶχαμε σκοπὸ ἀλλὰ οὔτε καὶ τὸν χρόνο γιὰ νὰ διευκρινήσουμε τὴν διαφορὰ ποὺ θὰ παρατηρήσῃ ὁ ἀναγνώστης στὰ ἀμέσως προηγούμενα ὡς πρὸς τὸ συνολικὸ ποσὸ σὲ φοίνικες τῆς τιμῆς τῶν οἰκοπέδων τῆς Προνοίας, ὅπως παραδίδεται ἀπὸ διαφορετικὰ ἔγγραφα τῶν Γ.Α.Κ. Οὔτε ἐγκύψαμε περισσότερο στὴν ἀξιοποίησιν τῶν δεδομένων αὐτῶν, σὲ συσχετισμὸ μὲ τὰ στοιχεῖα τῶν ἀστέγων κατὰ τὸ ΚΣΤ' ψήφισμα, μὲ τοὺς μακροὺς καταλόγους ὀνομάτων, μὲ τὴν ἰδιότητα, τὸ γένος τῶν προσφύγων τῆς Προνοίας, τὸν τόπο καταγωγῆς, τὶς διαστάσεις καὶ τὴν ἀξία κάθε οἰκοπέδου⁴⁵. Ἐπισημαίνουμε ὅμως ὅλα αὐτὰ γιὰ τὸ εἶναι ἀσφαλῶς χρήσιμα δεδομένα γιὰ τοὺς ἀσχολούμενους μὲ θέματα ἱστορίας τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς στατιστικῆς, χρήσιμα ἀκόμη γιὰ τὸ κόστος τῆς ζωῆς τῆς καποδιστριακῆς καὶ μετακαποδιστριακῆς περιόδου στο Νάυπλιον, ποῦ ἦταν τότε κέντρο κάθε προσπάθειας γιὰ διοικητικὴ, οἰκονομικὴ, κοινωνικὴ, πολιτιστικὴ ἀνασυγκρότησιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας.

Μέρος τῶν φοινίκων πὸ εἰσεπράχθησαν ἀπὸ τοὺς κατόχους οἰκοπέδων τῆς Προνοίας διατέθηκε γιὰ τὸ σχολεῖο καὶ τὴν ἐκκλησία τοῦ προαστείου. Εἶναι γνωστὸ ὅτι ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ὑψώθηκε στὴν Πρόνοια ἡ ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ τὸ κτίριο τοῦ Ἀλληλοδακτικοῦ Σχολείου⁴⁶. Κυδωνεῖς καὶ Σμυρναῖοι πρόσφυγες, πὸ ὅπως εἶπαμε ἀνωτέρω διέμενον στὴν Ἀργοναυπλία καὶ πρὸ ἀκόμη τῆς εἰσβολῆς τοῦ Δράμαλη (1821) εἶναι προφανῶς οἱ εἰσηγητὲς τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς μεθόδου διδασκαλίας, ποῦ τότε ἦταν πολὺ τοῦ συρμοῦ καὶ ἡ περισσότερο προτιμωμένη ἀπὸ διδάσκοντες καὶ διδασκομένους⁴⁷.

Οἱ ἐκκλησίαι τῆς Προνοίας. Ὅπως γίνεται φανερὸ ἀπὸ τὰ προηγούμενα ὅλη ἡ ἀνωτέρω διαδικασία καὶ οἱ συνδυασμοί, σχετικὰ μὲ τὴν ἐξόφληση «τοῦ ἐθνικοῦ τόπου» τῆς Προνοίας, στόχο εἶχαν τὴν συγκέντρωση χρημάτων γιὰ τὸ κτίσιμο ἐκκλησίας καὶ σχολείου. Γι' αὐτό, παράλληλα μὲ τὶς ἀνωτέρω συνεννοήσεις καὶ πρὶν ἀπὸ τὶς ρυθμίσεις τῶν Ψηφισμάτων τοῦ Καποδίστρια, οἱ Προνοιῶτες ἐζήτησαν εἰδικὸ οἰκόπεδο ἀλλὰ καὶ σχέδιο καὶ ἄδεια γιὰ τὴν ἀνέγερση ναοῦ, στο κέντρο τῆς Προνοίας.

Μέχρι τότε οἱ Προνοιῶτες ἦταν ἐνοριῖτες στὴν ἐκκλησία τῶν Ἁγίων Πάντων, ἀνατολικά τῆς Προνοίας, ἐκεῖ ὅπου τὸ 1840-1841 ἐσμιλεύθη σὲ βραχώδη λόφο, μὲ ἐντολὴ τοῦ Λουδοβίκου τῆς Βαβαρίας, πατέρα τοῦ Ὁθωνα, πρώτου βασιλῆ τῆς Νεώτερης Ἑλλάδος «ὁ κοιμώμενος λέων τῶν Βαβαρῶν», πρὸς τιμὴν τῶν Βαβαρῶν στρατιωτῶν ἐκείνων, πὸ τὸ 1833-1834 πέθαναν κατὰ δεκάδες στο Ναύπλιο ἀπὸ ἐπιδημία τύφου. Οἱ ἄτυχοι αὐτοὶ σύνοδοι τοῦ νεαροῦ βασιλῆ Ὁθωνα ἐτάφησαν ἄλλοι μὲν βορειοανατολικά τῆς Εὐαγγελίστριας, ὅπου σήμερα ἡ τοποθεσία «τὰ βαβαρικὰ μνήματα» καὶ ἄλλοι στὸ παραδοσιακὸ νεκροταφεῖο τῶν Ναυπλιωτῶν, κάτω ἀπὸ τοὺς Ἁγίους Πάντες⁴⁸.

Ἐκεῖ, σὲ φυσικὴ σπηλιὰ τοῦ πελωρίου βράχου, εἶχε προσαρμοσθῆ ὑποτυπώδης ναὸς πρὸς τιμὴν τῶν Ἁγίων Πάντων, ἔτσι παραλλαγμένος, ὥστε νὰ μὴ ἐρεθίζῃ τὸ θρησκευτικὸ φανατισμὸ τῶν κατακτητῶν. «Σπηλαιώδεις» ἢ καὶ «χωστοὺς» ναοὺς συναντοῦμε ἀπὸ τῆς Τουρκοκρατίας καὶ σὲ ἄλλα μέρη τῆς Ἀργολίδας⁴⁹ καὶ αἰτία τῆς ἰδιότυπης αὐτῆς κατασκευῆς τους, εἶναι αὐτὴ ποῦ ἀναφέραμε.

Ἐδῶ λοιπὸν στὸ ναύδριο τῶν Ἁγίων Πάντων γίνονταν ὁ ἐκκλησιασμὸς τῶν χριστιανῶν τοῦ Ναυπλίου καὶ ἐκείνων ποῦ ζοῦσαν ἔξω ἀπὸ τὰ τείχη. Μέσα στὸ «κάστρο τ' Ἀναπλιοῦ» εἶχαν ἀπαγορευθῆ κατὰ τὴν Β' Τουρκοκρατία οἱ ἱεροπραξίες καὶ οἱ χριστιανικὲς ἐκκλησίες εἶχαν μετατραπῆ σὲ τζαμιὰ ἢ ἀποθῆκες⁵⁰. Ὁ ἐκκλησιασμὸς πάντως τῶν Προνοιωτῶν στὴν ἐκκλησία τῶν Ἁγίων Πάντων ἦταν

πραγματικὰ προβληματικός. Ἡ ἐκκλησία, μακρὰ ἀπὸ τὰ σπίτια τους, ἦταν ἀπόμερη καὶ ἡ προσέγγισή της, μὲ ἀνηφορικὸ δρόμο καὶ πολλὰ σκαλιὰ ἀπαιτοῦσε αὐξημένη προσπάθεια ἀπὸ τοὺς ἡλικιωμένους ἐνορίτες. Θύμιζε Τουρκοκρατία. Ἦταν στενὴ καὶ χαμηλὴ καὶ εἶχε γιὰ ὄροφή, ὅπως καὶ σήμερα, τὸν ἀκατέργαστο φυσικὸ βράχο.

Ἔτσι τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1830 ἡ Δημογεροντία τοῦ Ναυπλίου ἔθεσε τὸ ζήτημα γραπτῶς: «ὅτι οἱ πολῖται ἐπιθυμοῦν νὰ ἐγείρουν ναὸν εἰς τὸ προάστειον Πρόνοια, ἐπειδὴ ἡ ἐκκλησία τῶν Ἁγίων Πάντων εἶναι παλαιοτάτη καὶ μικρὰ ὡς πρὸς τὸ ἐκεῖ πλῆθος»⁵¹. Στὴν συνέχεια ὁ Διοικητὴς τῶν Ἐπαρχιῶν Ναυπλίου, Ἄργους καὶ Κάτω Ναχαγιέ, Κωνσταντῖνος Ἀξιώτης, διερμηνεύοντας «τὴν πρότασιν ταύτην τῶν ἐπιτρόπων τοῦ κατὰ τὴν Πρόνοιαν ναοῦ τῶν Ἁγίων Πάντων καὶ τῶν ἐκεῖ χριστιανῶν» ἔγραφε «Πρὸς τὴν Α.Ε. τὸν Σ(εβαστὸν) Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος» γιὰ «νὰ δοθῇ εἰς αὐτοῦς ἡ ἄδεια τῆς ἐγέρσεως ὁμοῦ καὶ τὸ σχέδιον κατ' ἀρέσκειαν Αὐτῆς» καὶ ἔγραφε ἀκόμη ὅτι «ἡ οἰκοδομὴ αὕτη θέλει γενῆ διὰ συνδρομῆς τῶν χριστιανῶν καὶ θέλει γενῆ ἕναρξις δι' ὀλίγων τινῶν χρημάτων, τὰ ὁποῖα εἶναι συναγμένα πρὸς τὸ παρόν... Θέλει δὲ ἐπονομασθῆ ἐπ' ὀνόματι τοῦ προδρόμου προφήτου Ἰωάννου, ἐορταζομένου τὴν ἐβδόμην Ἰανουαρίου μηνός, ἡμέραν ἀξιομνημόνευτον καὶ ἐορτάσιμον ἀφ' ὅλον τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, ἐξαίρετως δὲ ἀπὸ τὴν πόλιν τῆς Ναυπλίας, καθότι πρώτη τῶν ἄλλων πόλεων κατ' εὐτυχίαν ἠξιώθη νὰ ἴδῃ ἐκείνην τὴν ἡμέραν τὸν Σ. Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος»⁵². Πράγματι ὁ Καποδίστριας κατέπλευσε γιὰ πρώτη φορὰ στὸ λιμάνι τοῦ Ναυπλίου τὸ βράδυ τῆς 6ης Ἰανουαρίου 1828 καὶ τὴν ἐπομένην ἐδέχθη τὶς στρατιωτικὲς καὶ πολιτικὲς Ἀρχεὲς τῆς πόλης.

Ὁ Νικόλαος Χρυσόγελος, «Γραμματεὺς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως» ἀπάντησε μετὰ μίαν ἐβδομάδα «κατ' ἐπιταγὴν τῆς Αὐτοῦ Ἐξοχότητος» πρὸς τὸν Δῆμον Ναυπλίας ὅτι «ἡ Κυβέρνησις παραχωρεῖ εὐχαρίστως εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Προνοίας τὸν ζητούμενον τόπον εἰς οἰκοδομὴν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ». Δὲν θὰ πρέπει ὅμως νὰ ἀρχίσουν τὴν οἰκοδομὴ «πρὶν καθυποβάλωσι τὸ σχέδιον τῆς οἰκοδομῆς εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ πρὶν συναχθῶσι ἕξ οἰκείας συνεισφορᾶς, ὡσπερ ὑπόσχεσθε, τὰ ἀναγκαῖα χρήματα εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σχεδίου»⁵³.

Τὶς πρῶτες ἡμέρες τοῦ 1831 ὑπεβλήθη σχέδιο πρὸς τὸν Κυβερνήτη «ὄπερ ἐγκριθὲν ἐπεκυρώθη», ἀλλὰ «δὲν θέλετε συγχωρεῖσθε», ἐπέμενε ὁ Καποδίστριας, «ἂν ἐπιχειρήσητε τὴν οἰκοδομὴν οἱ παρουσιαζόμενοι ἐκ μέρους τῶν κατοίκων Δημογέροντες, πρὶν συναχθῆ πραγματικῶς ἡ ἀναγκαῖα χρηματικὴ ποσότης εἰς τὴν τελειοποίησιν τοῦ ναοῦ καὶ διορισθῶσι οἱ Ἐπιτρόποι. Θέλετε μᾶς καθυποβάλλει δὲ τὸν κατάλογον τῆς συναχθείσης ποσότητος διὰ νὰ συνδράμωμεν καὶ ἡμεῖς τοὺς

πολίτας, συνεισφέροντες χρηματικά βοηθήματα»⁵⁴.

Πώς συνέδραμε ή μετακαποδιστριακή Κυβέρνηση και με ποιὰ χρήματα ἐκτίσθη ἡ Ἁγία Τριάδα τῆς Προνοίας εἶδαμε στὶς προηγούμενες σελίδες.

Σύμφωνα μὲ τὴν ὑπόσχεση τοῦ Κυβερνήτη, ἡ μετακαποδιστριακή Κυβέρνηση ἐνέκρινε νὰ διατεθῆ τὸ ἀντίτιμο τῶν οἰκοπέδων ὄχι στο κενὸ Δημόσιο Ταμεῖο, ἀλλὰ γιὰ τὸ κτίσιμο στὴν Πρόνοια ἐκκλησίας καὶ σχολείου. Τὸ αἶτημα αὐτὸ ἔγινε ἐπίσημα δεκτό τὶς τελευταῖες μέρες τοῦ τελευταίου μῆνα τοῦ 1832 ἀπὸ τὴν τελευταία πρὸ τῆς Ἀντιβασιλείας τοῦ Ὁθωνα προσωρινὴ Κυβέρνηση. Ἦσαν δὲ τότε στὴν ἐξουσία ἡ τριμελὴς λεγομένη «Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ» ἀπὸ τὸν Ἀνδρέα Ζαΐμη, ὡς πρόεδρο καὶ μέλη τὸν Ἰωάννη Κωλέτη, ποῦ διεδραμάτισε τὸν σπουδαιότερο ρόλο, καὶ τὸν Ἀνδρέα Μεταξᾶ. Τότε σοβοῦσε στὴν Πελοπόννησο καὶ στὴν Στερεὰ Ἑλλάδα ὁ ἐσωτερικὸς διχασμὸς, ἡ ἀντιπολίτευση, ἡ ἀναρχία, ἡ σύγκρουση μεταξὺ συνταγματικῶν (ρουμελιωτικῶν στρατευμάτων τοῦ Ἰ. Κωλέτη) καὶ τῶν καποδιστριακῶν (τῶν Ναπαίων, τοῦ φιλορωσικοῦ κόμματος μὲ τὸν Κολοκοτρῶνη κ.ἄ.). Βρισκόμαστε στὴν περίοδο τῆς ἀναρχίας καὶ μοιραίως τῶν ξενικῶν ἐπεμβάσεων (1831-1833). Μέσα σ' αὐτὸ τὸ πολιτικὸ κλίμα ὑποβάλλονται τὰ αἰτήματα τῶν Προνοιωτῶν, παράλληλα μὲ τὴν τεταμένη ἀτμόσφαιρα ποῦ ἐπικρατεῖ στὴν Πρόνοια πρὸ καὶ μετὰ τὴν Δ' «κατ'ἐπανάληψιν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν» (Ἰούλιος - 22 Αὐγούστου 1832), ποῦ ὡς γνωστὸ διαλύθηκε βίαια μετὰ ἀπὸ ἀνάλογα ἐπεισόδια.

Ἐπὶ πλέον ἡ συγκέντρωση στρατευμάτων στὴν περιοχὴ τῆς Ἀργολίδας καὶ πολλῶν προσφύγων στὴν Πρόνοια καὶ τὸ Ναύπλιον εἶχε προκαλέσει μεγάλη ἀναταραχὴ. Ληλασίες, αὐθαιρεσίες καὶ ἀρπαγὴ ἀγαθῶν ἦσαν ἡ μάστιγα τῶν κατοίκων ἀπὸ τὰ πεινασμένα καὶ ἀπλήρωτα στρατεύματα τῶν Ρουμελιωτῶν, ποῦ περιφέρονταν στὸ Ἄργος καὶ στὴν γύρω περιοχὴ. Οἱ χωρικοὶ καὶ ἄλλοι ἀναπολοῦσαν «τὴν μακαρίαν Καποδιστριακὴν ἐποχὴν»⁵⁵. Φαίνεται ὅτι ἡ Κυβέρνηση γιὰ νὰ διασκεδάσῃ τὶς δυσαρέσκειες καὶ νὰ μὴ δώσῃ ἀφορμὲς στὸ παληὸ καποδιστριακὸ κόμμα βάλθηκε νὰ ἰκανοποιήσῃ τὶς ὑποσχέσεις τοῦ Κυβερνήτη, στὰ λογικὰ ἄλλωστε αἰτήματα τῶν Προνοιωτῶν, παρὰ τὴν τέλεια ἀχρηματία, ποῦ ἀποτελοῦσε τὸ βασικὸ τῆς πρόβλημα.

Άξιζει ακόμη να αναφέρουμε ότι οί Προνοιῶτες, στους οποίους δυναμικὸ μέρος ἀποτελοῦσαν οί Κρηῆτες, ἦσαν ἀντικείμενο ἐπηρεασμοῦ καὶ πολιτικοῦ προσεταιρισμοῦ. Αὐτὸ προκύπτει καὶ ἀπὸ ἀναφορὰ τῶν Κρητῶν τῆς Προνοίας μετὴν ἧς δηλώνουν τὴν εὐπείθεια καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη τους πρὸς τὴν Κυβέρνηση ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου καταδικάζουν τὶς ἀντικυβερνητικὲς ἐνεργεῖες τῆς Σύρου καὶ ἄλλων νησιῶν τοῦ Αἰγαίου, στὶς ὁποῖες προσχώρησαν οί ἐκεῖ Κρηῆτες πρόσφυγες – συμπατριῶτες τους⁵⁶.

Ὁ Ἰ. Κωλέτης, πὺ ἐνδιαφερόταν νὰ κρατηθῆ μετὰ κάθε ἐνέργεια στὴν ἐξουσία καὶ πὺ γι' αὐτὸ κατέβασε τὰ Ρουμελιώτικα στρατεύματα στὴν Πελοπόννησο, εἶχε κάθε λόγο νὰ καλοκαρδίση τοὺς Προνοιῶτες, ἱκανοποιῶντας τὰ αἰτήματα τους. Πρᾶγμα πὺ ἐγένε καὶ ἔτσι κτίστηκε ἡ Ἁγία Τριάδα στὴν Πρόνοια.

Ὁ Ἰωάννης Καποδίστριας ὅμως δὲν ἐπέζησε γιὰ νὰ συμμερισθῆ τὴν χαρὰ τοῦ ἀποτελειωμένου ἔργου. Ἐδολοφονήθη στὶς 27 Σεπτεμβρίου 1831. Οὔτε τελικὰ ἐπεκράτησε στὴν νέα ἐκκλησία τῆς Προνοίας τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Βέβαια ὁ ναὸς εἶναι δυσυπόστατος (Ἁγίας Τριάδος – Τιμίου Προδρόμου), ἀλλὰ αὐτὸ δὲν εἶναι εὐρύτερα γνωστό. Ἡ ἐπίσημη ὀνομασία καὶ ἡ λαϊκὴ συνείδηση ξέρει ὅτι ἡ κεντρικὴ ἐκκλησία τῆς Προνοίας εἶναι ἀφιερωμένη στὴν Ἁγία Τριάδα, ἡ δὲ ἐπομένη τῆς Πεντηκοστῆς εἶναι κάθε χρονιὰ ἡ ἡμέρα τῆς πανήγυρης τοῦ ναοῦ. Δὲν φαίνεται, ὅπως συμπεραίνουμε ἀπὸ τὴν ἐπιτόπια παράδοση, ὅτι λησμονήθηκε ἡ κολακευτικὴ ὑπόσχεση τοῦ Κ. Ἀξιῶτη πρὸς τὸν Ἰ. Καποδίστρια, μετὰ τὸ θλιβερὸ τέλος του. Φαίνεται μᾶλλον ὅτι στὴν Πρόνοια, ὅπου ὁ σημερινὸς καποδιστριακὸς ναὸς, προϋπῆρχε ναῖσκος, ἀφιερωμένος στὸ μέγα ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Αὐτό, κατὰ περίεργο τρόπο, δὲν ἀναφέρεται ρητὰ, οὔτε σὰν ἐπιχείρημα, στὴν ἀλληλογραφία τῶν Προνοιωτῶν μετὰ τὸν Καποδίστρια, προκύπτει ὅμως ἀπὸ ἄλλα ἔγγραφα τῆς ἴδιας ἐποχῆς.

Συγκεκριμένα, ὁ Γενικὸς Γραμματέας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Θρησκείας, Ἀγαθόνικος Μιλτιάδης, γράφει τὴν 9 Ὀκτωβρίου 1825, μετὰ ἐντολὴ τοῦ Ὑπουργοῦ, πρὸς τὸν διαμένοντα στὸ Ναύπλιον ἐπίσκοπον Κομάνων Εὐγένιον⁵⁷ νὰ ἱεουργήσῃ τὴν ἐπομένην «ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος» διὰ «νὰ τελεσῇ καὶ τὸ μνημόσυνον τοῦ μακαρίου Μιχαὴλ ἱερέως»⁵⁸. Ἡ ἐντολὴ δίδεται μετὰ ἀπὸ σχετικὸ αἴτημα τοῦ Ἀναστασίου Μαυροκέφαλου. Ὁ Μαυροκέφαλος εἶναι ὁ γνωστὸς ἀπὸ πλῆθος ἄλλων ἐγγράφων «δημόσιος μνήμων» (συμβολαιογράφος) Ναυπλίου⁵⁹.

Ὁ Ἰωάσαφ Βυζάντιος, Γενικὸς Γραμματέας τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, κοινοποιεῖ, μετὰ τὸ ἀριθ. 3529/16 Νοεμβρίου 1825 ἔγγραφο του, πρὸς τὸν Εὐστράτιον Ζωγράφον, τὸν

διορισμόν του ὡς ἐπιτρόπου εἰς τὸν Ἱ. Ν. τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος Ναυπλίου «διὰ νὰ συνάζη τὸν δίσκον τοῦ Νοσοκομείου 60 καὶ νὰ παραδίδη τὸν λογαριασμὸν καθ' ἕκαστον μῆνα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο». Στὸ ἴδιο ἔγγραφο ὑπάρχει ἔνδειξις: «3530 ὄμοιον πρὸς τὸν ἀρχιμανδρίτην κ. Ἰωακεῖμ διὰ τὴν ἁγίαν Τριάδα» καὶ στὴν συνέχεια: «3836 ὄμοιον πρὸς κ. Γιαννούλην Γεώργιον διὰ τὴν Ἁγίαν Σοφίαν»⁶¹. Ἀπὸ τὶς γνωστὰς ἐκκλησίες τῆς περιοχῆς τοῦ Ναυπλίου, δὲν γνωρίζουμε ἄλλη Ἁγία Τριάδα, ἐκτὸς ἐκείνης τῆς Προνοίας. Δὲν ἀπομένει λοιπὸν ἀπὸ τὸ νὰ δεχθοῦμε ὅτι, πρὶν ἀπὸ τὸν σημερινὸ κεντρικὸ ναὸ προϋπήρχε στὴν Πρόνοια παλαιότερος ὁμώνυμος ναῖσκος, στὸν ὁποῖο ἀναφέρεται ἡ ἀνωτέρω ἀλληλογραφία τοῦ 1825.

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ-ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ-ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ-ΡΑΣΣΙΑΣ

Πηγή: PHOTO STUDIO B&G -Ευάγγελος Μπουγιώτης